

Blaž Debevec

Član predsedstva

Sem Ljubljančan, po poklicu prodajalec. Kot dolgoletni politični aktivist sem se nezadovoljen nad levo politično situacijo z veseljem pridružil ustanavljanju nove socialistične stranke.

V stranko vstopam prepričan, da nas je socialistov veliko, le povezati se moramo. Verjamem v močno socialno državo, kjer nihče ne bo spregledan, delavstvo pa bo sindikalizirano in jedro le-te.

Navdihuje me širina gibanja, ki smo ga zgradili, in upanje, da lahko ponovno vzpostavimo socialistično politično stranko s parlamentarnimi potenciali. V gibanju trenutno delujem v administraciji ter ob večjih aktivističnih akcijah tudi na terenu.

Kapitalisti in ekonomski strokovnjaki nas prepričujejo, da moramo gospodarstvu pustiti, da zadihaja. Sam menim, da mora zadihati celotna Slovenija – od naše preljubne narave pa vse do zadnjega delavca in upokojenca. Dobički gospodarstva so rekordni, prebivalstvo pa vse bolj zgarano in narava vedno bolj obremenjena. Vsi vemo, da rast ni neskončna. Vladajoči razredi si delajo utvaro, da je neskončna delavska potrpežljivost. Socialisti v en glas sporočamo, da ni.

Osebna zgodba prodajalca mi daje misliti. Na delovnem mestu so nas obravnavali zgolj kot številko oziroma strošek, pogosto sem deloval v kolektivih, kjer je bila stopnja sindikaliziranosti zelo nizka, praktično nična. Ko mi je prekipelo, sem se začel upirati. Posledice boja v takih razmerah sem občutil na lastni koži, ko so mi začeli odrejati manj ugodne razporede dela, razporeditve na druge delovne naloge, izrekati neupravičene opomine in obešati napake, ki jih ni bilo. Napisanih pravil ni bilo, bil je le šef in njegov prav. Lahko so si dovolili vse, le zato, ker so vedeli, da sem sam.

**“ Delodajalci brez nas, delavcev, ne ustvarjajo ničesar.
Mi skupaj smo močnejši od njih! ”**

Moja zgodba je le ena izmed mnogih. Če bi delavstvo delovalo združeno, bi bilo vse drugače. Želimo si pravico do besede na delu, normalnega preživetja in spoštovanja. To lahko dosežemo samo s skupnim bojem, z medsebojnim povezovanjem. Delodajalci brez nas, delavcev, ne ustvarjajo ničesar. Mi skupaj smo močnejši od njih!

Neoliberalizem je trčil ob svoje meje. Ustaviti pa ga ne morejo rasizem, ksenofobija ali fašizem, ampak sistem, ki temelji na medčloveški solidarnosti ter ekološki pravičnosti in vzdržnosti. Sistem, ki se naslanja na delavce v sindikatih, ljudstvo na ulicah ter socialiste v parlamentu. To smo mi! Mi, ki se ne predamo! Množina borcev, ki z vztrajnostjo uspe. Množina, ki ne sprejema očitka, da smo skrajnost, ker vemo, da smo edina normalnost. Naprej v socializem!

**“ Neoliberalizem je trčil ob svoje meje. Ustaviti pa ga ne morejo
rasizem, ksenofobija ali fašizem, ampak sistem, ki temelji
na medčloveški solidarnosti ter ekološki pravičnosti in vzdržnosti. ”**

Blaž Debevec

